

Deveikus

Making and maintaining the Connection

שו"ע אורח חיים א'א'

יתגבר בארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו שיהא הוא מעורר השחר: הגה ועכ"פ לא יאחר זמן התפלה
שהלכו מתפללין (טור):

One should strengthen himself like a lion to get up in the morning to serve his creator. He should get up early enough to welcome in the dawn. [And at least not after the Z'man Tefilah (time for praying) in which the congregation prays.]

הגה: שו"ת ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלקים כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לדדו כדיתו כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול ולא דבורו והרחצת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כדבורו במושב המלך כ"ש כשיש האדם אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו כמו שנאמר אם יסתיר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה' מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד השי"ת ובזאתו ממנו תמיד (מורה נבוכים ח"ג פ' נ"ב)

Scripture says, "I placed Hashem before me always". This is a great concept in the Torah and is a paramount attribute for the Tzadikim (righteous people) who walk in the way of G-d. For the way in which a person sits, moves around, and carries out his daily activities while he is alone his house is not the same way he should engage in these activities while standing before a great King. In addition, the way one speaks while amongst those in his home and the conversations he partakes with his relatives is not the same manner in which he would speak while in the presence of a mortal King. Surely when one considers in his mind that the mighty King, The Holy One blessed be his name, where the whole world is filled with his glory, stands before him and sees his deeds, as it states: "If a man will conceal his secrets and I will not see it, states Hashem; immediately the fear and the proper awed train of thought of Hashem will descend upon him and he will always be embarrassed before G-d.

שו"ע אורח חיים ב'ב'

אל יאמר הנני בחדרי חדרים מי רואני כי הקב"ה מלא כל הארץ כבודו:

One should not say "behold I am in the most concealed of rooms, who will see me;" for the Holy One Blessed be he fills the whole world with his glory.

דברים י"ב'

את ה' אלקיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע:

You shall fear Hashem, your G-d, worship Him, and cleave to Him and swear by His Name.

רבינו בחיי שם

את ה' אלקיך תירא אותו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע - תירא שלא יעבור על מצות לא תעשה, אותו תעבד במצות עשה, ובו תדבק שלא תפריד מחשבתך ממנו:

דברים ד'ד'

ואתם הדבקים בה' אלקיכם וזוים כלכם היום:

But you who cleave to Hashem your G-d are alive, all of you, this day.

מסילת ישרים פרק א

וכשתסתכל בדבר תראה כי השלמות האמיתי הוא רק הדבקות בו יתברך, והוא מה שהיה דוד המלך אומר (תהלים עג): ואני קרבת אלקים לי טוב. ואומר (שם כז): אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי וגו', כי רק זה הוא הטוב. וכל זולת זה שיחשבוהו בני האדם לטוב, אינו אלא הבל ושוא נתעה. אמנם לכשיזכה האדם לטובה הזאת, ראוי שיעמול ראשונה וישתדל ביגיעו לקנותה, והיינו שישתדל לידבק בו יתברך בכח מעשים שתולדתם זה הענין והם הם המצות:

בלבבי משכן אבנה ח"א עמ' י'

זה כל מה שיש ליהודי באמת בחיים קרבת ה' ודביקות בה'. כל מהות של יהודי זה להיות קרוב לה' ודבוק בו. ולא רק בעולם הבא תכלית האדם להיות דבוק בבורא ית"ש אלא אף כאן בעוה"ז, עבודת האדם ותכליתו להיות דבוק בבורא ית"ש. כל רגע ורגע שאדם אינו דבוק בבורא ית"ש ברגע הוא אינו אדם שלם, הוא נחסר מן השלימות האמיתית היא הדביקות בו ית"ש.

גמ' ברכות סג.

דרש בר קפרא איזוהי פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויין בה בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך

בראשית ה':כ"א-כ"ד

וַיֵּזֶי וְזִנְיָו וְזָמִשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת מֶתוּשֶׁלַח: וַיְהִי־לֶךְ זִנְיָו אֶת הָאֱלֹקִים אֲזִיזֵי הוֹלִידוֹ אֶת מֶתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל יְמֵי זִנְיָו וְזָמִשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְשֹׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה: וַיְהִי־לֶךְ זִנְיָו אֶת הָאֱלֹקִים וַאֲיָנָו כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹקִים:

And Chanoch walked with G-d after he had begotten Methuselah, three hundred years, and he begot sons and daughters. And all the days of Chanoch were three hundred and sixty five years. And Chanoch walked with G-d, and he was no longer, for G-d had taken him.

מדרש תלפיות (ערך חנוך)

חנוך היה תופר מנעלים לקשר עולמות

תנואת המוסר ח"א עמ' 359

חנוך תופר מנעלים היה ועל כל תפירה ותפירה היה מייחד יחודים, פירוש הדבר שהיה מדקדק בכל תפירה שתהיה תקינה ונאמנה כדי לא להכשל בגזל ואונאה, ומכוון לשם חסר והטבה, ואלה הם היחודים החשובים ביותר כי בכל נעל שעשה ובכל תפירה ותפירה חשב איך לעשותה באופן הטוב ביותר שתהיה נוחה לרגל הקונה...

חיי אדם חלק א כלל א סעיף א

מצות עשה מן התורה שיהיה אדם דבוק תמיד במחשבתו בהקב"ה, כדכתיב [דברים י, כ] את ה' אלקיך תירא וגו' ובו תדבק. וכי אפשר לאדם שיהיה דבוק בהקב"ה, אלא רצה לומר שידבק תמיד מחשבתו בו, כדכתיב [תהילים טז, ח] שויתי ה' לנגדי תמיד. והוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים, כי אין ישיבת האדם והוא לבדו בביתו כישיבתו ועסקיו ותנועותיו והוא לפני מלך גדול. ולא דבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו כדבורו במושב המלך, וכל שכן כשישים האדם אל לבו שהמלך הגדול הקדוש ברוך הוא אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו, כדכתיב [ירמיה כג, כד] אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'. מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד הש"י ובשתו ממנו תמיד (סימן א'). ואל יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת הבורא יתברך שמו, ועל כל פנים לא יתקוטט עמהם. (והעיקר בעבודת הבורא בהצנע לכת להסתיר מעשיו הטובים מבני אדם...

... וכשידבק האדם מחשבתו בה' ית"ש, בודאי יהיו כל מעשיו לשם שמים, כדכתיב [משלי ג, ו] בכל דרכיך דעהו, ואמרו חכמים כל מעשיך יהיו לשם שמים, שאפילו דברים של רשות כגון האכילה והשתיה וההליכה והישיבה והקימה והתשמיש והשיחה וכל צרכי גופך, יהיו כולם לעבודת בוראך או לדבר הגורם עבודתו. שאפילו היה צמא ורעב, אם אכל ושתה להנאתו, אינו משובח. אלא יכוין שיאכל וישתה כפי חיותו לעבוד את בוראו. וכן אפילו לישב בסוד ישרים, ולעמוד במקום צדיקים, ולילך בעצת תמימים, אם עשה להנאת עצמו להשלים חפצו ותאוותו, אינו משובח, אלא אם כן עשה לשם שמים. וכן בשכיבה, אין צורך לומר שבזמן שיוכל לעסוק בתורה ובמצות, לא יתגרה בשינה לענג עצמו, אלא אפילו בזמן שהוא ייגע וצריך לישן כדי לנוח מיגיעתו, אם עשה להנאת גופו, אינו משובח. אלא יתכוין לתת שינה לעניו ולגופו מנוחה לצורך הבריאות שלא תטרף דעתו בתורה מחמת מניעת השינה. וכן בתשמיש, אפילו עונה האמורה בתורה, אם עשה להשלים תאוותו או להנאת גופו, הרי זה מגונה. ואפילו אם נתכוין כדי שיהיו לו בנים שישמשו אותו וממלאים מקומו, אינו משובח. אלא יכוין שיהיו לו בנים לעבודת בוראו או לכוין שיקיים מצות עונה כאדם הפורע חובו. וכן בשיחה, אפילו לספר בדברי חכמה צריך שתהיה כונתו לעבודת הבורא או לדבר המביא לעבודתו. כללו של דבר, חייב אדם לתת עיניו ולבו על דרכיו ולשקול כל מעשיו במאזני שכלו. וכשרואה דבר שיבא לידי עבודת הבורא ית"ש, יעשהו. ואם לאו, לא יעשהו. ומי שנוהג כן, עובד את בוראו תמיד (סימן רל"א).

בראשית י"ח:א-ה'

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאַלְנֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּזֶה הַיּוֹם: וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהָיָה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים וַיֵּצֵאֵם עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְצֶן לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתָּזוּ אַרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם זָא מְצֹאֲתֵי זֶן

בְּעֵינָיו אֵל זָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבֹדְךָ: יָקוּז זָא מֵעַט מִיָּמִים וְרִחוּצוֹ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּזְזַת הָעֵץ: וְאֶקְוֶה
פֶּת לָזֶם וְסַעְדֵּי לְבָבְכֶם אֲזֹר תַּעֲבֹרוּ כִּי עַל כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל עֲבֹדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כְּאֶשֶׁר
הִבְרַתָּ:

Now Hashem appeared to him in the plains of Mamre, and he was sitting at the entrance of the tent when the day was hot. And he lifted his eyes and saw, and behold, three men were standing beside him, and he saw and he ran toward them from the entrance of the tent, and he prostrated himself to the ground. And he said, "My lords, if only I have found favour in your eyes, please do not pass on from beside your servant. Please let a little water be taken, and bathe your feet, and recline under the tree. And I will take a morsel of bread, and sustain your hearts; after[wards] you shall pass on, because you have passed by your servant." And they said, "So shall you do, as you have spoken."

גמ' סוטה יד.

ואמר רבי חמא ברבי חנינא מאי דכתיב אחרי ה' אלוקים תלכו וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה והלא כבר נאמר כי ה' אלוקיך אש אוכלת הוא אלא להלך אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא מה הוא מלביש ערומים דכתיב ויעש ה' אלוקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם אף אתה הלבש ערומים הקדוש ברוך הוא ביקר חולים דכתיב וירא אליו ה' באלוני ממרא אף אתה בקר חולים הקדוש ברוך הוא נחם אבלים דכתיב ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלוקים את יצחק בנו אף אתה נחם אבלים הקדוש ברוך הוא קבר מתים דכתיב ויקבר אותו בניה אף אתה קבור מתים:

Rabbi Chama son of Rabbi Chanina asked what is the meaning of the verse "After Hashem your G-d shall you follow". Is this possible? Doesn't it say elsewhere "For Hashem your G-d is an all consuming fire"? Rather the pasuk is telling you "Follow in His ways, imitate His traits". As He dresses the naked so shall you... As He visits the sick, so shall you. As He comforts the mourners so shall you...As He buries the dead, so shall you....

ספרי דברים י"א:כ"ב

ללכת בכל דרכיו. אלו דרכי הקב"ה שני' (שמות לד ה') א-ל רחום וחנון ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפי' נושא עון ופושע וחטאה ונקמה. ואוי' (ויאל ג) כל אשר יקרא בשם ה' ימלט. וכי היאך אפשר לו לאדם לקרא בשמו של הקב"ה אלא מה המקום נקרא רחום וחנון אף אתה הוי רחום וחנון ועשה מתנת הנם לכל. מה הקב"ה נקרא צדיק שני' תהלים קמה צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו אף אתה הוי צדיק. הקב"ה נקרא חסיד שנאמר' וחסיד בכל מעשיו אף אתה הוי חסיד לכך נאמר כל אשר יקר' בשם ה' ימלט ואומר ישעי' מג כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ואוי' (משלי מז) כל פעל ה' למענהו.

"To follow in His Ways" the ways of Hashem are those described in the Torah "Hashem Hashem G-d who is Merciful, Compassionate, Slow to anger, Abundantly Kind, True, Holds on to acts of kindness that we do for many years and forgives sins done to incite him, on purpose, or by mistake....and it says "one who is called by the name of G-d will escape danger"- Who can be called by G-d's name? One who is called Kind, Merciful, Compassionate, and does gratuitous acts of kindness to all. One who is called Just... One who is called Righteous....

רמב"ם ספר המצוות מ"ע ח'

היא שצונו להדמות בו ית' לפי יכלתנו והוא אמרו והלכת בדרכיו וכבר כפל צווי זה ואמר ללכת בכל דרכיו ובא בפירוש זה מה הקדוש ברוך הוא נקרא רחום אף אתה היה רחום מה הקב"ה נקרא חנון אף אתה היה חנון מה הקב"ה נקרא צדיק אף אתה היה צדיק מה הקב"ה נקרא חסיד אף אתה היה חסיד וזה לשון ספרי וכבר נכפל הצווי הזה בלשון אחרת ואמר אחרי ה' אלוקים תלכו ובא בפירוש גם כן שענינו להדמות בפעולות הטובות והמדות החשובות שיתואר בהם האל ית' על צד המשל ית' על הכל עילוי רב:

We are commanded to be compared to Him as much as is possible for each individual- as it says "Follow in His ways" This Commandment is mentioned three times in the Torah- and the idea is to emulate and be like Him in all the traits that He is described to us in the Torah so that we may "understand" Him.

ביאור הלכה סימן א ד"ה הוא

הוא כלל גדול בתורה וכו' - הרוצה לקיים שויתי כראוי יזדרז לקיים מה שנכתוב בשם ספר החינוך ומפני גדול חביבותם העתיקים כמה גדולים בספריהם וז"ל החינוך [בהקדמתו ובסימן כ"ה כ"ו תי"ז תי"ח תל"ב תפ"ז] שש מצות חיובן תמיד לא יפסקו מעל האדם אפילו רגע אחד כל ימיו וכל זמן וכל רגע שיחשוב בהן קיים מ"ע ואין קץ למתן שכר המצות ואלו הם.

If one wants to fulfil 'shivisi' properly, should make great effort to fulfil that which is written in the sefer hachinuch and because of their great belovedness many of the gedolim have copied them into their seforim. And these are the words of the Sefer Hachinuch, there are six mitzvos that have a constant obligation, they should not be removed from a man for even a moment for all of his life, and every time and every moment that he thinks about them he fulfils a positive mitzvah and there is no limit to the amount of reward that one can get for the mitzvos and these are them...

